

Schippers van weleer

Door Corine Nijenhuis

Ger Veuger (70) Schipper 1970-2012
Cambio, spits, 1958, 354 ton
Cambio, spits, 1960, 374 ton
Cambio, Canal du Nord-schip, 1946,
630 ton

Dat hij een voortrekker van de binnenvaart zou worden, lag in de lijn der traditie. Vader en grootvader gingen hem voor als actieleider, bestuursman en woordvoerder; de familie Veuger was steevast actief in allerlei organisaties. Het schippersgeslacht stamt uit de 17e eeuw, voer in binnen- en buitenland, want: 'Er wordt overal brood gebakken en overal worden kinderen geboren, het maakt dus niet uit waar je bent.'

Ger werd geboren op een klipperaaik met zijschroef van 150 ton. Als jongste uit een gezin van acht stapte hij, na het internaat, bij zijn ouders aan boord. Dankzij de saneringsregeling kon hij in 1968 een eigen leven gaan leiden: toen ging de klipperaaik naar de sloep en zijn ouders met vervroegd pensioen. Ger wilde zo rap mogelijk zijn Rijnpatent halen, dus voer hij een seizoen op een passagiersschip. Daar werd het nuttige met het aangename verenigd: hij kreeg zijn papieren én leerde dansen, omdat er altijd mannen tekort waren op de dansavonden. Vervolgens deed hij de avondopleiding

op de binnenvaartschool, samen met zijn broers. Want hoewel ze prima konden varen, was de Veuger-familie vooruitstrevend genoeg om te begrijpen dat er een tijdperk aanbrak waarin papieren verplicht werden.

Wereldreis

Ger wilde een eigen schip. Maar eerst wilde hij op wereldreis: 'Samen met mijn meisje.' Om geld te sparen, voer hij een jaar voor baggermaatschappij Oosterwijk. Liever had hij voor een Franse rederij gewerkt, om de taal te leren, want dat Ger na zijn wereldreis op Frankrijk ging varen, stond vast. Maar de Fransen wilden geen Hollander aan boord, zelfs niet toen Ger, gediplomeerd schipper, aanbod als matroos te werken. Na een jaar sparen, trouwde hij met zijn meisje, Tineke. Ze kochten een deux-chevaux, het had een schuifbed en een mobiel keukentje. Ze reden er zeven maanden mee rond, dwars door West-Europa naar Noord-Afrika en via de andere kant weer terug. Daarna was het geld op. Gelukkig hadden vrienden vertrouwen in Gers capaciteiten, zij leenden hem geld voor een spits. Het bleek een juiste inschatting; al na twee jaar had hij terugbetaald. Toch was de beginperiode niet makkelijk, door een staking in 1973 lag in Frankrijk en België de vaart zes weken plat. Tijdens de Nederlandse staking voor behoud van de Evenredige Vrachtverdeling in 1975, richtte

Ger, met gelijkgestemden, eenzelfde toerbeurtsysteem voor België en Frankrijk op. Hij had het druk als voorman van de Vereniging Toerbeurt Noord-Zuid. Soms lag hij wel vijf weken in Rotterdam; er moest altijd één schipper uit het bestuur de zaak leiden. Ondanks zijn vaste overtuiging dat de binnenvaartmarkt niet zonder ordening kan, voer Ger door toen Toerbeurt Noord-Zuid werd opgeheven: 'Ik ben teveel ondernemer om mij door omstandigheden uit mijn bedrijf te laten drukken. Of door anderen.'

Agenda

Die anderen waren de bevrachters. Ger had weerstand gekweekt met zijn acties rond de Noord-Zuid, maar zich voldoende ingedekt. Met zijn Canal du Nord-

schip zat hij in een afgesloten markt waar grotere schepen niet konden komen. Nog jaren voer hij tussen Duitsland en Parijs. Met genoegen. Hij stopte toen hij 65 werd: 'Voor een sociaal leven buiten de binnenvaart moet je niet wachten tot je 70e.' Hij mist het varen niet. De manier van leven wel. Vroeger, aan boord, werkte zijn vrouw aan het einde van de dag het logboek bij. 'Tegenwoordig pakken we 's morgens de agenda om te kijken wat we moeten doen.' Stilzitten kan hij niet. Momenteel bemoeit hij zich met de waterverdeling van Waal en Nederrijn en de waterstand op de IJssel. Want de bestuurder in Ger zwijgt nooit. Zijn bestaan blijft druk, hij vindt dat prettig. 'Wij proberen het leven te leven.'

Schrijfster en beeldend kunstenaar Corine Nijenhuis schreef onder meer de non-fictie roman 'Een vrouw van staal', waarin zij niet alleen de geschiedenis van haar eigen varende woonschip, maar ook die van de Nederlandse binnenvaart van 1901 tot nu vastlegde. Ontmoetingen met oud-schippers tijdens lezingen naar aanleiding van dit boek, leverden een serie nieuwe verhalen op, die tweewekelijks in Schuttevaer verschijnen.

www.corinenijenhuis.com

Met het Canal du Nord-schip Cambio voer Ger Veuger nog jarenlang in de vrije markt, ook al had hij dat liever weten te voorkomen. (Foto familie Veuger)